

**2009:9 Interpellation av Teres Lindberg (s) om den
minskande (?) segregationen**
Dnr 332-548/2009

Under kommunfullmäktige den 16 februari 2009 så hävdade borgarrådet Joakim Larsson att segregationen minskar i Stockholm. Jag vill inte gärna tro att borgarrådet far med osanningar men det vore ytterst intressant om borgarrådet kunde återkomma till fullmäktige och redovisar vad han grundar sitt påstående på.

Tidigare har stadens utrednings- och statistikkontor studerat frågan och i den rapport som togs fram 2006 så visades man på hur den etniska, sociala och ekonomiska segregationen har förändrats mellan slutet av 1980-talet, slutet av 1990-talet och början av 2000-talet.

För att överhuvudtaget kunna mäta detta tittade man på fyra faktorer: 1) Inkomstnivå, 2) utbildningsnivå, 3) invandratäthet och 4) förvärvsfrekvens. Dessa faktorer har summerats till ett index som ger ett mått på social utsatthet. Då ett område sägs ha förändrats innebär det att området har förändrats i förhållande till länsgenomsnittet. Områdena i staden jämförs alltså i relation till länet och till varandra. Om skillnaderna mellan områdena har ökat anses segregationen ha ökat.

I den rapport som presenterades av USK 2006 var svaret på frågan om segregationen har ökat i Stockholms stad olika beroende på vilka tidpunkter som jämförs. Om början av 2000-talet jämförs med slutet av 1980-talet har segregationen i staden ökat. Jämförs början av 2000-talet istället med slutet av 1990-talet har segregationen i Stockholms stad istället minskat. Att det ser så olika ut har troligen att göra med lågkonjunkturen i början av 1990-talet. Vid lågkonjunkturen ökade skillnaderna i staden.

Man kunde också se att fler blivit rika och fler rika bor i välbärgade områden medan andel fattiga inte blivit färre. Uppdelningen mellan fattiga och rika har således ökat.

Vi står just nu i en historisk lågkonjunktur som både kan och inte kan jämföras med 90-talskrisen, gemensamt för båda är att vi har borgerliga majorite-

ter i samtliga parlament. Vi socialdemokrater minns väl vad som hände under 90-talskrisen, eller rättare sagt så minns vi den ekonomiska sanering vi tvingades genomföra efteråt. I USK statistiken kan vi också tydligt se hur 90-talskrisen påverkade segregationen.

Jag är mycket oroad över den utveckling som sker i Stockholm. Det är märkligt att inte ytterstadsborgarrådet är detsamma. Öppna ögonen och se vad som händer i Stockholm här och nu i stället för att blunda för sanningen.

1. På vilket sätt menar borgarrådet att segregationen har minskat?
2. På vilken data baserar borgarrådet sitt uttalande om att segregationen minskar?
3. Är du beredd att följa upp detta genom att ånyo följa upp tidigare studier?

Stockholm den 9 mars 2009

Teres Lindberg